

Manifest 9 octubre 2019

Més finançament i més igualtat lingüística

Les valencianes i valencians estem fartes i cansades que en matèria de finançament autonòmic ens donen llargues a Madrid; que ens reconeguen públicament l'infrafinançament però que, a l'hora de la veritat, només tinguem com a resposta un somriure, una palmadeta a l'esquena i el tòpic de "vuelva usted mañana": ni negociació d'un nou model de finançament, ni condonació del deute històric i sí la burla permanent del FLA. És l'hora de plantar-nos, de mobilitzar-nos als carrers exigint al Govern de l'Estat el que és nostre per dret i també, per què no dir-ho, exigir al nostre Consell que faça allò que ha estat incapaç de fer fins ara: fer-se valdre institucionalment i socialment.

Les finances valencianes constitueixen, hui per hui, un problema per a la nostra dignitat com a poble; més enllà, però, de les qüestions emocionals i identitàries, molt importants, encara és més greu el fet que aquest dèficit financer condicione la capacitat de la Generalitat Valenciana per a aspirar a avançar en l'autogovern i, en conseqüència, a desenvolupar una agenda política pròpia i en clau valenciana que servisca per a millorar la vida de les treballadores i treballadors i del conjunt de les valencianes i valencians.

Si vertaderament volem construir un projecte de futur per al País Valencià, on els principis de llibertat, igualtat, solidaritat i sostenibilitat siguen els fonaments d'una societat moderna, capaç de garantir l'estat de benestar i l'equilibri amb el territori, no podem romandre a expenses d'un finançament que s'ha demostrat insuficient i injust, quan no depenent de la provisionalitat del Govern espanyol per qüestions electoralistes; hem d'aspirar, d'entrada, a la suficiència financera, sense perdre de vista, però, que l'objectiu final ha d'estar la sobirania fiscal amb l'establiment d'una Hisenda pròpia. Només així, el Consell podrà gestionar uns serveis públics de qualitat, a més d'aspirar a assumir més competències i desenvolupar, sense tuteles, l'agenda social, laboral, econòmica i mediambiental necessària per construir la societat valenciana que volem i deixar enrere un passat d'ofrenes, especulació, desigualtat, submissió i assimilació.

L'agenda social del Consell ha de ser cabdal en un moment de profunda crisi con l'actual. Pal·liar la situació de precarietat social de milers i milers de famílies que estan per sota del llindar de pobresa, garantir l'accés a l'habitatge o assegurar l'atenció als depenents i a la diversitat, requereix d'uns serveis públics educatius, sanitaris i socials potents i eficients, l'aplicació de la renda bàsica i la creació d'un parc públic de vivenda social. No obstant això, cal no oblidar l'atenció als grans col·lectius més vulnerables com les persones menudes, joves, majors, migrants i les dones, amb el desenvolupament de vertaderes polítiques que eradiquen qualsevol discriminació i violència, impulsen la integració social, garantisquen unes pensions dignes i públiques i la redistribució de la riquesa.

Ara bé, aquesta agenda social, necessària i prioritària, s'ha de complementar amb d'altres de caire laboral, econòmic i mediambiental perquè les persones no només requereixen dels poders públics una intervenció en situacions d'extrema necessitat, sinó que també cal que contribuïsquen a crear un entorn favorable per poder desenvolupar lliurement el seu projecte vital. Lliure en el sentit que les persones tinguem capacitat d'elecció i la capacitat d'elecció està directament vinculada a la independència econòmica; una suficiència que només la pot proporcionar una oferta laboral de qualitat, ben retribuïda, segura, saludable i respectuosa amb els drets laborals i la conciliació familiar. És per això que un altre eix d'actuació del Consell passa per assumir les competències en matèria laboral i aplicar polítiques de foment de l'ocupació per acabar amb la precarietat, les discriminacions laborals, l'atur, la millora dels salaris i la qualitat del treball en un nou model econòmic que, lluny d'especulacions i de la depredació del territori, aposte per la qualificació del

treball en un sistema productiu sòlid, fonamentat en la innovació, la investigació, el valor afegit i la sostenibilitat.

En aquest context, també reivindicuem la necessitat d'unes polítiques respectuoses amb el nostre medi ambient i el nostre patrimoni natural. La recent agressió a l'horta d'Alboraia i València, els efectes de les inundacions al Baix Segura o l'ampliació del Port de València són uns exemples clars de polítiques al servei dels interessos d'una minoria que s'ha enriquit, i ho continua fent, a costa del nostre territori i del poble valencià. Defensem la declaració de l'emergència climàtica, una emergència que ha d'anar acompanyada de polítiques reals i efectives contra un sistema que explota les persones i el territori, sense cap complex i que es disfressa de verd per continuar fent-ho dia rere dia. No és eixe el nostre model, nosaltres volem canviar el sistema per salvar el clima i les persones de la destrucció, l'explotació, la precarietat i la misèria.

A més, d'aquestes reivindicacions, considerem que aquest 9 d'Octubre cal defensar una altra qüestió cabdal i de plena actualitat: la igualtat lingüística. No anem a entrar ací en la descripció dels greuges que patim les valencianes i valencians pel fet de fer servir el valencià quotidianament, totes i tots els coneixem, però sí convindrem en la necessitat que el Consell aborde, d'una vegada per totes i sense por, acabar amb aquesta discriminació històrica tramitant de forma urgent una Llei d'Igualtat Lingüística i destinant major pressupost a la promoció i ús del valencià.

Una Llei que, superant l'obsoleta i insuficient Llei d'Ús i Ensenyament del Valencià, pose en peu d'igualtat el valencià i el castellà, no només a l'àmbit administratiu amb la introducció de la capacitat lingüística per l'accés a la funció pública valenciana, sinó també amb la regulació del seu ús a les institucions, als mitjans de comunicació públics i privats, a l'àmbit de la creació literària, musical i cultural, així com el seu ús quotidià. El valencià és, essencialment, part integrant del patrimoni cultural i identitari dels valencians i valencianes i és per aquesta raó que no podem consentir que l'assimilació cultural i lingüística patida durant més de 300 anys continue indefinidament en el temps.

Dues raons, però no les úniques, que ens encoratgen a participar a la manifestació convocada per la Comissió 9 d'Octubre, a les 18,30 hores, a la plaça de Sant Agustí de València, perquè res ens ature, perquè avancem en la construcció del País Valencià i perquè ja no ens acorformem amb somnis i esperances. El País Valencià que volem és un país en llibertat, sense discriminacions, solidari i sostenible, integrador i inclusiu, més lliure, més just i més igualitari.

Guanyem drets!,
Guanyem llibertats!
Visca el País Valencià!